

Засътата еспарзета, въ зависимост отъ почвите, трае 5—20 години; въ варовитите — най-дълго, а въ тежките черноземни — най-кратко.

Подготовката на почвата тръбва да започне още през есента, съ една дълбока орань. Презъ пролетта, желателно е, да се избъгне пролетната орань, а подготовката за съйтбата да стане съ култиватора и браната.

Съйтбата тръбва да се извърши рано на пролетъ, особено ако за посевъ се употребява нелющено семе, защото е необходимо достатъчно влага и време за поникването му. За ускоряване поникването, препоръчва се предварително накисване на семето въ вода, въ която да престои едно денонощие, следъ което да се пресуши, за да не залепне едно за друго. Напоследъкъ употребяватъ само олющено семе. На декаръ се хвърля 12—20 кгр. семе, въ зависимост отъ качеството на семето, силата и разработката на почвата. Желателно е, преди засъването да се изпита кълняемостта на семето, защото, обикновено, продаваното въ търговията семе няма по-голяма кълняемост отъ 60—70 %. Това се дължи на обстоятелството, че еспарзетовото семе не зрее равномърно. Тъмното и много свѣтло, сивото и сбабушено семе тръбва да се избъгва, защото първото е старо, а второто недозръло. Засъването може да стане съ редосъялка или ржично; въ първия случай се употребява 20 % по-малко семе. За по-правилното засъване на семето при ржната съйтба, особено когато е намокрено и непросушене добре, вследствие на което се лепи едно о друго, препоръчва се размъсването му съ суха, пресъта пръстъ. Заравя се на дълбочина колкото при пшеницата. Следъ ржната съйтба се завлича съ търновлакъ или дъска. Валирането е препоръчително, както при ржната така и редовата съйтба.

Поникването започва следъ десетия день, а нѣкога и следъ втората седмица.

Отгледването презъ време на растежа е сѫщото, както при люцерната; може да се сѣе, както нея, подъ покровно растение — овесъ или ечмикъ.

Еспарзетата дава, обикновено, една коситба и отава. Коси се, когато се е напълно разцъфнала, което бива у насъ къмъ края на май. Суши се много по-лесно отъ люцерната, защото съдържа по-малко вода. При все това, тръбва да се внимава, да не се ронятъ листата.

Дава 200—400 кгр. сухо съено и отава, която се използва за паша. Първата година, докато се вкорени добре, не тръбва